

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm. Cl.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

am totaliter
ei instantia
dicitur esse
alatur per no
quomodo, &
c. auditis, de
appella. per
uo. & Rot. in
ne. Præterea
iudicij lata
batur, dicitur
iuz. S. fi. In
tia. ff. de ac
m cõtra dictu
it, fuisse inter
tiam cautã d
primo fex pro
is, quæ faci
perceptam tã
n etiam ex d
scriben. cõm
ll. & præcipi
, & alia uice
gitima, quam
ma protestati
tur in l. cum
distas in c. f
auth. siue a
ngi duas sen
legitimam
f. de iure iur
ff. si cer. per
q. de errore
ut est deduce
constat etiam
tam. Item de
curatoris dicit
in ciuitatis Bo
ciam instantiam
hæc, quod f
ciendas, seu
tia appellatio
quin cautã po
detur illud tem
antia, ex quo
i partem, nec
ero. communi
perperandum
er fauendũ
f. si quis cau
Dec. in c. de
iore, eodem m
ontrarium est
dicti magist
interloquutoria
interpolita qu
anda fecerim
à sententiis
um hæc senten
iudicij cũ reser
Mod. in d. c. c
sententia, qua
posse, seu appellationem esse desertã, q
interloquutoria habens effectum diffinitiuã, q
huius sententiis sic latis est fatẽdum, cũ abforbeant, & penitent oẽ ius illius, contra quem feruntur, ad tradita p Alex. post Bar. & alios in l. properãdũ in princ. in 5. col. C. de iudi. & iõ sequitur, huiusmodi sententiã potius dici mixtã, hoc est interloquutoria habentẽ effectum diffinitiuã, quia sine controuersia imponit d. gl. Inlti. de percept. & tempo. actio. in fin. & per Barto. &

Alex. in d. l. Titia. ¶ Non obstat tertium, q & si sententia possit dici diffinitiuã, non tamen dici debet, in instantia desertam, seu peremptam esse propter protestationes factas, qm̄ responderetur, q protestationes facte nõ releuant, ex quo non fuerunt facte, forma statuti obseruata, prout debuit ad unguẽ obseruari ad hoc, ut prodesse possent, ¶ omisso. n. formæ facit actũ haberi pro non facto & reddit actum ipso iure nullum, l. iulianus, S. si quis rem. ff. ad exhiben. & hẽ plenẽ in l. 1. ff. de liber. & posthu. i. c. in causis, de offi. deleg. & in c. cum d. lectã, de rescrip. ¶ Ad id, quod dicebatur, tẽpus infirmitatis esse deducendum, dici põt infirmitatem non fuisse probatã, uel non eo mō, quo ex statuti dispõne probari debuit, item non cucurrisse tũ tẽpus infirmitatis, per quod dici potuerit, instantiã non fuisse peremptã. ¶ Non obstat quintũ, q posito et lapsum esse tempus instantiã, statutiã tamẽ propter hoc dici nõ põt instantiã peremptã, quin post lapsum illius tẽporis cã expediri potuerit, quia rñdẽ, q tũ instantiã statuti dicitur subrogata in locũ instantiã iuris cõis ad ea, q hãr per Alex. & alios doc. in d. l. properãdum in princ. in 2. col. & per Abb. & alios in d. c. in causis, & in c. uenerabilis, de iudi. & in dubio instantiã statuti censeatur, & dicatur præfixa nõ iudicij, sed causæ, & instantiã ad tradita latẽ per Alex. in d. l. properãdum in prin. in pen. col. & per doc. in locis proximẽ allegatis, sequitur, q sicut per lapsum instantiã, seu tẽporis à iure cõi præfixi instantiã diceretur cõe desertã, & peremptã, ita per lapsum tẽporis à statuto præfixũ, ut uolunt oẽs, & magis cõiter in locis proximẽ allegatis. Non t obstat, semper in dubio fauendũ esse instantiã, quia hoc est uerũ, quãdo essemus in dubio, sed quãdo clarũ certũq; esset tempus præfixũ instantiã fuisse elapsũ, tũ imputandũ esset illi, qui tẽpus labi permisisset, d. l. properãdũ. & c. cũ sit, de appel. nã in incertis, & non in certis locus est cõiecturis, l. continuus, §. cũ ita, ff. de uerb. oblig. & ex his concludendum est, t sententiã ultimo loco latã ad fauorẽ magistri Nicolai fuisse nullã, ex quo fuit post lapsum instantiã lata ad fauorẽ illius, contra quem instantiã lapsã, & deserta erat, per ea, q uolunt Alex. & alij in d. l. properãdum, in prin. & ipse Alex. in consi. 33. uolu. 1. Et cum prius de desertione, ac peremptiõne instantiã sit discutiendum, aliter super meritis causæ non esse insiftendum arbitror. Laus Deo.

- S V M M A E.
- 1 Sententia lata contra minorem indefensum non habentem curatorem legitimum est nulla.
 - 2 Cura: or ad litem a quo iudice minori dari debeat, & num. 14. & 17. usque ad num. 23.
 - 3 Hæc uerba acta, facta, & gesta comprehendunt ea, quæ sunt uoluntaria, & contentiosa iurisdictionis.
 - 4 Iurisdictionis defectus maior est quolibet alio defectu. Sententia lata à iudice falso delegato nõ põt confirmari p iudicẽ ordinariũ, cuius uices ille falso gerebat, et si ab omnibus pro iudice communitè reputatur. Secus in iudice ordinario, nu. 13.
 - 5 Viceptas, Vicegeres, et similes quã ptatem, et iurisdictionẽ hẽant.
 - 6 Iurisdictho ordinaria etiam à populo datur, & transfertur.
 - 7 Mercatorum uniuersitas non potest plus iuris transerre, nec maiorem potestatem faciendi iudices habet, quã totus populus.
 - 8 Index ordinarius quando in ciuitate deficit, iurisdictho apud populum, & decurione remanet.
 - 9 Acta, & Gesta facta coram iudice incompetenti quando ualeant.
 - 10 Papa per se absque alia cause cognitione confirmare potest iudicialia, & facta in iudicio, quæ in se nulla essent.
 - 11 Sententia lata ab eo, qui iudex communitè reputatur, confirmata à principe uales.
 - 12 Prelati falsi intrusi gesta, & acta quando ualeant, et quando nõ.
 - 13 Curator ad litem minori datus coram uno iudice an sit sufficiens ad aliam litem coram alio iudice, et nume. 18. usq; ad nu. 23.
- V u Cure

